

Homilie op 30-4-2017, Derde zondag van Pasen; Jaar A.

Dierbaren,

“Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem, dat Gij niet weet wat daar dezer dagen gebeurd is (Lc 24,18)?” Deze vraag van Kleopas aan Jezus is enigszins begrijpelijk, als reactie op de vraag van de Heer: *“Wat is dat voor een gesprek dat gij onderweg met elkaar voert (Lc 24,17)?”* Kleopas bedoelde, dat het drama van Jezus’ lijden en kruisdood in die dagen gewoon het onderwerp van gesprek was in Jeruzalem.

Maar daarmee is niet alles gezegd. Want Jezus was werkelijk vreemdeling in Jeruzalem. Niet omdat Hij niet zou weten wat daar in die dagen gebeurd was, maar juist omdat Hij het wist. Als enige ècht wist, omdat Hij van boven was, niet van deze wereld (vgl. Joh 8,23).

“Zijt Gij dan de enige vreemdeling in Jeruzalem?” Ja, al vanaf het begin. *“Hij kwam in het zijne, maar de zijnen aanvaardden hem niet” (Joh 1,11)*. Hij was zózeer vreemdeling voor hen, dat er in Betlehem – nog dichter bij Jeruzalem dan Emmaüs – zelfs in de herberg geen plaats was voor Hem en zijn heilige Moeder, toen Hij ter wereld zou komen (vgl. Lc 2,7). Zózeer vreemdeling, dat heel Jeruzalem, met koning Herodes, verontrust werd bij de komst van de Wijzen, die vroegen: *“Waar is de pasgeboren Koning der Joden (vgl. Mt 2,2-3)?”*. Zózeer vreemdeling, dat Hij al als klein Kind moest vluchten naar Egypte, om aan de hand van Herodes te ontkomen, die omwille van Hem alle jongens van zijn leeftijd liet vermoorden (vgl. Mt 2,13-18). Vreemdeling – teken van tegenspraak – bij zijn opdracht in de tempel (vgl. Lc 2,34). Vreemdeling – zelfs voor Maria en Jozef – toen Hij twaalf jaar geworden was, en achterbleef in de tempel, het huis van zijn Vader, luisterend en vragen stellend aan de leraren, die verbaasd waren over zijn begrip en zijn antwoorden (vgl. Lc 2,47-48). Vreemdeling ook later, voor zijn eigen leerlingen, die zich afvroegen: *“Wie is Hij toch (Mc 4,41)?”* Vreemdeling als icoon (Hebr. 1,3), bode en getuige van de Vader, weldoende rondgaand in heel het joodse land (vgl. Hand 10,37-38). Vreemdeling door zijn prediking, in woord en daad, als iemand die gezag bezit, zelfs over de sabbat (vgl. Mt 12,8). Vreemdeling in zijn oneindige barmhartigheid, die ook tollenaars en zondaars opzoekt, om hen tot inkeer te brengen (vgl. Mt 9,9-13). Vreemdeling in Jeruzalem, de *“stad van de grote Koning” (Ps 48,3)*, dat Hem als Koning inhaalde (vgl. Mt 21,1-10), maar kort daarop zijn kruisdood eiste (vgl. Mt 27,22). Vreemdeling voor Judas, zijn

eigen leerling, die ertoe kwam Hem te verraden (vgl. *Lc 22,47-48*). Maar ook voor Petrus, op wie Hij zijn Kerk zou bouwen, die Hem tot driemaal toe verloochende (vgl. *Lc 22,54-62*). Vreemdeling voor Pilatus, voor wie Hij bleef zwijgen (vgl. *Joh 19,9-10*). Vreemdeling in zijn verlatenheid – gevoelsmatig zelfs van God – op het kruis (vgl. *Mc 15,34*). Vreemdeling, vrij te midden der doden (vgl. *Ps 88,6*), bij zijn nederdaling ter helle. Vreemdeling tenslotte, meer dan ooit, toen Hij op de derde dag opstond uit de dood. “*Moest de Messias dat alles niet lijden, om in zijn glorie binnen te gaan (Lc 24,26)?*”

“*Vreemdeling in Jeruzalem*”. Ja, maar niet alléén in Jeruzalem, en niet alleen tijdens zijn aardse leven. Dierbaren, wat doet het pijn om het te zeggen, maar Jezus is vandaag de dag opnieuw vreemdeling geworden, ook in ons land. Vreemdeling, omdat zo velen geen boodschap meer aan Hem lijken te hebben, en zozeer opgaan in het materiële, dat er voor iets anders nauwelijks nog tijd of aandacht overblijft. Vreemdeling door de schandalen – terecht of vermeend – rond dienaren van zijn Kerk, waarvan de verhalen gretig aftrek vinden. Zozeer vreemdeling, dat talloze kerken gesloopt worden, omdat het handjevol mensen dat er nog komt de middelen niet meer heeft om ze te onderhouden. Vreemdeling voor zoveel kinderen, die Hij zo graag tot Zich zag komen (vgl. *Mc 10,13-16*), maar die vaak zo goed als niets meer van Hem weten, zelfs als ze katholiek gedoopt zijn. Vreemdeling in zoveel vluchtelingen, die door sommigen enkel worden gezien als een bedreiging voor eigen welvaart. Vreemdeling tenslotte in de talloze kleine hummels, die gedood worden in de schoot van hun eigen moeder, omdat hun leven niet de moeite waard wordt geacht.

Dierbaren, moge ons hart vandaag een toevlucht voor Hem zijn, ook als het arm is als de stal van Betlehem. Moge ons hart een klein tabernakel voor Hem zijn, waar Hij rusten en werken kan, om onszelf en vele anderen te troosten, te sterken en te genezen. Laat ons niet bang zijn om met Hem voor vreemdeling te worden aangezien (vgl. *Hebr 13,13*). Wij zijn in deze wereld, maar niet van de wereld (vgl. *Joh 17,14-16*).

Dan zullen wij ééns, als de Heer ons roept, geen vreemdelingen en ontheemden meer zijn, maar ten volle medeburgers van de heiligen en huisgenoten van God (vgl. *Ef 2,19, in een wat ander perspectief*). Amen.